

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **W.B.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 14 listopada 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Radomiu

z dnia 3 września 2020 r., sygn. akt II K 542/20

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Radomiu do ponownego rozpoznania.**

Małgorzata Gierszon

Dariusz Świecki

Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radomiu, wyrokiem nakazowym z dnia 3 września 2020 r., sygn. akt II K 542/20, uznał W.B. za winnego tego, że:

I. w dniu 1 kwietnia 2020 r. w R. woj. [...] w sklepie H. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 sztuk perfum C. 100 ml o wartości 359,98 zł, perfum A. 30 ml o

wartości 259,99 zł, perfum A. 30 ml o wartości 269,99 zł powodując straty o łącznej wartości 889,96 zł na szkodę J. Sp. z o.o.,

II. w dniu 17 kwietnia 2020 r. w R. woj. [...] w sklepie H. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia perfum B. 100 ml o wartości 279,99 zł, perfum B..1 100 ml o wartości 279,99 zł, szczoteczki do zębów V. o wartości 129,99 zł, dwóch opakowań zawierających łącznie 4 sztuki końcówek szczoteczek do zębów 3. o wartości 139,98 powodując straty o łącznej wartości 829,95 zł na szkodę J. Sp. z o.o.,

- tj. czynów wyczerpujących dyspozycję art. 278 § 1 k.k., z przyjęciem, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., za co na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzył oskarżonemu karę 150 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda, na poczet której zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności oraz zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 1 719,93 zł tytułem naprawienia szkody oraz kwotę 516,60 zł tytułem poniesionych kosztów zastępstwa procesowego, jak też orzekł o kosztach sądowych.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia w dniu 2 października 2020 r.

Z kasacją od prawomocnego wyroku nakazowego wystąpił Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na korzyść W.B. Zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego procesowego, tj. art. 500 § 1 i 3 k.p.k., polegające na wydaniu wobec W.B. w dniu 3 września 2020 r., wyroku w postępowaniu nakazowym, podczas gdy w świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego oraz okoliczności popełnienia zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów z art. 278 § 1 k.k., do których dokonania się nie przyznał, budziły wątpliwości, przez co wyłączały dopuszczalność nakazowego trybu rozpoznania sprawy i nakazywały skierowanie sprawy na rozprawę celem przeprowadzenia postępowania dowodowego.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Radomiu do rozpoznania w postępowaniu zwyczajnym.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja jest w całości oczywiście zasadna, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Stosownie do art. 500 § 1 i 3 k.p.k. możliwość wydania wyroku nakazowego wchodzi w grę jedynie w wypadku, gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala na stwierdzenie, że okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Tym samym oczywiste jest, że wątpliwości nie może budzić zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego. W przeciwnym razie konieczne jest rozpoznanie sprawy na rozprawie głównej w trybie zwyczajnym. Postępowanie nakazowe jest bowiem zastrzeżone do najbardziej oczywistych spraw, w których zebrany materiał dowodowy jest tak jednoznaczny, że nie nasuwa żadnych zastrzeżeń co do sprawstwa i winy.

Przenosząc powyższe na realia sprawy stwierdzić trzeba, że warunki do procedowania w trybie nakazowym nie zostały spełnione. W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, przedstawionego Sądowi wraz z aktem oskarżenia, okoliczności popełnienia zarzuconych W.B. czynów i jego wina budziły istotne wątpliwości, co wykluczało procedowanie w trybie nakazowym i przemawiało za skierowaniem sprawy na rozprawę, celem przeprowadzenia wnikliwego postępowania dowodowego.

Wprawdzie nie sporządzono uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku, to jednak analiza materiału dowodowego sprawy pozwala stwierdzić, że kluczowe znaczenie dla przyjęcia, iż to W.B. jest sprawcą kradzieży dokonanej w dniu 1 kwietnia 2020 r. miała sporządzona przez policjanta z Komendy Powiatowej Policji w R. notatka urzędowa z dnia 14 kwietnia 2020 r. wraz z dołączonym do niej zdjęciem, wykonanym prawdopodobnie w czasie przeglądu monitoringu z czasu zdarzenia. Z notatki tej wynika, że tenże funkcjonariusz skontaktował się z policjantem z Komisariatu Policji w R. i przesłał mu zdjęcie sprawcy wskazanej kradzieży i na tej podstawie ustalił, że tego przestępstwa dokonał znany owemu [...] policjantowi W.B..

Zasadnicze znaczenie ma to, że w sprawie procesowo nie zweryfikowano w dostateczny sposób informacji wynikającej ze wskazanej notatki. Słusznie zauważa skarżący, że z treści owej notatki urzędowej wynika, iż policjantowi z Radomia przedstawiono do wglądu tylko jedno czarno-białe zdjęcie, prawdopodobnie wykonane w czasie przeglądu monitoringu w sklepie „H.”. Materiał dowodowy sprawy stanowiły m.in. zabezpieczone zapisy monitoringu, obrazujące przebieg i wizerunki sprawców obu występów, w tym zapis przebiegu zdarzenia z dnia 1 kwietnia 2020

r., dodatkowo zarejestrowany w technice wyższej rozdzielczości, z którego wynika, że sprawca kradzieży miał włosy koloru rudego, przerzedzone na czubku głowy. Z kolei w toku dochodzenia sporządzono materiał poglądowy do oględzin W.B., w którym zamieszczono zdjęcia m.in. głowy i sylwetki podejrzanego. Zwykle porównanie wizerunków obu mężczyzn prowadzi do wniosku, że W.B. nie ma włosów koloru rudego i posiada znacznie mniejszą łysinę, niż sprawca kradzieży. Omawiane rozbieżności bezsprzecznie wymagały przeprowadzenia wnikliwego postępowania dowodowego, co prowadzi do wniosku, że postępowanie w tej sprawie powinno toczyć się w trybie zwyczajnym.

Z kolei w zakresie drugiego przypisanego W.B. czynu, a to z dnia 17 kwietnia 2020 r., jedyny materiał dowodowy go obciążający stanowi niewyraźny zapis z monitoringu oraz relacja przedstawiciela pokrzywdzonego, który przesłuchany w charakterze świadka zeznał, iż: „po obejrzeniu nagrania podejrzewam, po zachowaniu i sposobie poruszania się mężczyzny, że tej kradzieży dokonał ten sam mężczyzna, który dokonał kradzieży w naszym sklepie w dniu 01.04.2020 r., a sprawa jest prowadzona w KPP w R.”.

Co przy tym istotne, sprawca drugiej kradzieży, którego wizerunek został utrwalony na zdjęciu z monitoringu, w czasie zdarzenia miał na głowie czapkę z daszkiem oraz nałożoną na twarz ochronną maseczkę zasłaniającą usta i nos, które to zabezpieczenia właściwie uniemożliwiały jednoznaczne i kategoryczne rozpoznanie osoby.

Podkreślić w tym miejscu trzeba, że W.B. przesłuchany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do dokonania zarzuconych mu czynów i odmówił złożenia wyjaśnień.

W przywołanych okolicznościach nie sposób było uznać, że zgromadzony w toku dochodzenia materiał dowodowy co do zarzucanych oskarżonemu czynów nie budził wątpliwości w rozumieniu art. 500 § 1 i 3 k.p.k. i umożliwiał procedowanie w trybie nakazowym.

Wskazane uchybienia niewątpliwie miały rażący charakter, i w istotny sposób mogły wpłynąć na treść zaskarżonego kasacją wyroku, skoro przeprowadzenie postępowania dowodowego na rozprawie mogło prowadzić do wydania odmiennego rozstrzygnięcia.

Dlatego też Sąd Najwyższy uwzględnił przedmiotową kasację i uchylił zaskarżony nią wyrok nakazowy i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Radomiu do ponownego rozpoznania. W postępowaniu ponownym Sąd ten uwzględnił wcześniejsze zapatrywania i raz jeszcze rozpozna sprawę W.B. oraz rozważył możliwość przypisania mu zarzucanych aktem oskarżenia czynów.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.

Małgorzata Gierszon Dariusz Świecki Eugeniusz Wildowicz

[WB]

[a.ł.]